

Jézus a csendből cselekvésre hív

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.
Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.
Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.
Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szíved kéréseit!
Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.
Légy csendben, és várj az ÚRra!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen volt kezdetben, most és mindenkor és mindörökkön-örökké. Ámen.

Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.

Imádkozzunk. Istenünk! Kérjük, hogy ismertesd meg velünk a Te mélységed csendjét, hogy ezzel a kifogyhatatlan ajándékkal tudjuk szeretni embertársainkat a Jézus Krisztus által, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a csendről szóló csendesnapunk második áhítatának igéjét, ahogyan megírva találjuk a 131. zsoltárban a következőképpen (álljunk fel): Alázatos ember éneke. Zarándokének. Dávidé. Uram, nem fuvalkodik fel a szívem, nem kevély a tekintetem. Nem törekszem arra, ami túl nagy és elérhetetlen nekem. Inkább csitítottam, csendesítettem lelkemet, mint anya a gyermekét. Mint a gyermek, olyan most a lelkem. Bízzál, Izráel, az ÚRban most és mindörökké! *(Foglaljunk helyet.)*

Kedves Testvéreim! Sok üzenetet kaptam arról a csendesnap előtt, hogy mennyire sajnálják azok, akik nem tudtak eljönni, mert mennyire hiányzik nekik a csend. **Mi megtapasztalhattuk ma egy kicsit Isten szeretettel teli csendjét.** Lehet, hogy le is csitult kicsit a szívünk. Lecsendesedett a lelkünk. Lehet, hogy fel tudunk mi is sóhajtani a zsoltárossal együtt: **Mint a gyermek, olyan most a lelkem.** Ha eljutottunk ma ide bármennyire is – *vagy ha majd valamikor eljutunk ide* – akkor **igazak** lesznek **ránk Péter apostol szavai: „a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes Isten előtt”** (1Pt 3,4).

Amikor Isten megmutatta Jézus dicsőségét Péternek, Jakabnak és Jánosnak, utána így szólt: „Ez az én szerelmetes fiam, őt hallgassátok!” (Lk 9,35b). **A csend arra való, hogy meghalljuk Jézus nekünk szóló hangját. Jézus közelében megszűnik a szó. Egyes egyedül a szeretet tengere, a szemlélődés nyugodt csendje marad.**

„Ez az én szerelmetes fiam, őt hallgassátok!” Milyen gyakran értjük mi félre ezt a mondatot, így hallva a szavakat: Ez az én szerelmetes fiam, őt hal-o-gassátok! **Mennyire szeretjük mi halogatni azt, hogy meghalljuk Jézus szavát!** „*Ne Uram, ne ma. Majd a jövő héten több időm lesz már. A jövő hónapban meg talán még több. De Uram, leginkább majd nyáron. Akkor mennyi időm lesz! Biztos jut majd rád is valami.*” Hát ez így nem megy... **Le kell ülnünk Jézus lábaihoz, mint ahogyan Mária tette.** Emlékezhetünk a történetre: [Jézus] "betért egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. Volt ennek egy Mária nevű testvére, aki leült az Úr lábához, és hallgatta beszédét. Mártát pedig teljesen lefoglalta a sok munka. Ezért odajött, és így szólt: Uram, nem törödsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában? Mondd hát neki, hogy segítsen! Az Úr azonban így felelt neki: Márta, Márta, sok mindenért aggódsz és nyugtalanoksz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle" (Lk 10,38-42).

Mária Jézus csendes hallgatását választotta – és jól tette. Hiszen Jézus nem mindig szól az életünkben. Csak néhányszor. Elmulaszthatunk ebből egyet-kettőt. Jézus irgalmából lesz még másik. De a türelemnek van határa. És nem tudhatjuk, hogy hol húzódik ez a határ. Így hát hallgassuk – és ne halogassuk – Jézust a mi életünkben.

Emlékezhetek a délelőtti, a csendesnapunkat elindító ígére: „Az apostolok visszatértek Jézushoz, és elbeszélték neki mindazt, amit tettek és tanítottak. Ő pedig így szólt hozzájuk: Jöjjetek velem, csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjete meg egy kissé!” (Mk 6,30-31). Hogyan folytatódott a történet? „Elhajóztak tehát egy lakatlan helyre magukban. De sokan meglátták és felismerték őt, amikor elindultak, ezért minden városból összefutottak oda, és megelőzték őket. Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok” (Mk 6,32-34). És Jézus – a tanítványai segítségével – megvendégelte mind az ötezer embert. Jézus nem hagy minket ott ülni a lábainál sokáig. **Jézus a csendből cselekvésre hív. Cselekvésre hív most téged is. A körülötted lévőket leleményes szeretetére, megsegítésére. Kutassuk ki a szívünket. Kik azok, akiket nekünk kell megvendégnünk? Mi az, amit adnunk kell nekik? Váltsuk tettekre a csend erejét! Adjunk ebből az erőből másoknak!** Ámen.

Imádkozzunk. Mennyei Atyánk! Megváltó Urunk! Kérjük, hogy mutasd meg nekünk a Te csened mélységét és erejét. Add meg nekünk, hogy elmélyülhessünk Benned teljes szívünkben – és ez támasszon bennünk erőt. Válthassuk tettekre a Te csened erejét! Adhassunk ebből az erőből másoknak is! – Mennyei Atyánk, hallgass meg minket, amikor most *felállunk*, és egymás kezét megfogva a Fiadtól tanult imádsággal fordulunk Hozzád: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül fogadjátok az áldást.
Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg Téged.
Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad.
Fordítsa feléd orcáját az Úr és † adjon tenéked békességet. Ámen.
Foglaljunk helyet.